

En dag bli'r alting bedre

En dag bli'r alting bedre,
en dag bli'r alting godt,
den sjæl, som nu er strandet,
en dag bli'r den bragt flot,
en dag vil sorgen ende
og savnet høre op,
og smerten den vil vige
fra både sjæl og krop.

En dag bli'r alt forandret,
en dag bli'r alting nyt,
måske det allerede
kan høres, prøv og lyt,
måske de nye vinde,
der venter på lidt luft,
kan mærkes som en brise,
kan anes som en duft.

En dag vil sjælen løftes
af tidevandets kraft
og fyldes med en styrke,
den aldrig før har haft,
og styrket vil den stævne
mod nyt og ukendt sted,
et land, hvor den har hjemme,
et land, hvor den har fred.

En dag vil solen stige
af havet langt mod øst,
og fjernt i horisonten
vil vise sig en kyst,
et land, hvor alt er fremmed
og dog ser velkendt ud,
det land er sjælens rige,
det land er tæt på Gud.

PMB 2025

Teksten er inspireret af migrantgudstjenesten
i Særløse Kirke onsdag den 13. august 2025.